DECIZIA CURȚII
(Camera specială prevăzută la articolul 123b din Regulamentul de procedură)

8 februarie 2011

În cauza C-17/11 RX,

având ca obiect o propunere de reexaminare formulată de primul avocat general, în temeiul articolului 62 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, la 12 ianuarie 2011,

CURTEA (Camera specială prevăzută la articolul 123b din Regulamentul de procedură al Curții),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnii A. Tizzano (raportor), J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts și J.-C. Bonichot, președinți de cameră,

pronunță prezenta

Decizie

1 Propunerea de reexaminare formulată de primul avocat general privește Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene (Camera de recursuri) din 16 decembrie 2010, Comisia/Petrilli (T-143/09 P, nepublicată încă în RepFP), prin care acesta a respins

recursul formulat de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 29 ianuarie 2009, Petrilli/Comisia (F-98/07, nepublicată încă în RepFP).

2 Hotărârea a cărei reexaminare se propune ar determina o divergență în jurisprudența Tribunalului Uniunii Europene în privința condițiilor de angajare a răspunderii extracontractuale a Uniunii Europene în materia funcției publice, în special în ceea ce privește condiția referitoare la existența unei încălcări suficient de grave a dreptului Uniunii săvârșite de instituția vizată. Astfel, prin această hotărâre, Tribunalul a statuat, înlăturând soluția contrară reținută în Hotărârea din 10 decembrie 2008, Nardone/Comisia (T-57/99, nepublicată încă în RepFP), că această condiție este îndeplinită din momentul în care instituția vizată săvârșește o nelegalitate, fără a fi necesar să se examineze dacă această nelegalitate constituie o încălcare vădită și gravă a limitelor puterii de apreciere a acestei instituții.

3 În plus, deși Curtea a precizat deja care sunt condițiile generale de angajare a răspunderii extracontractuale a Uniunii (a se vedea în special Hotărârea din 4 iulie 2000, Bergaderm și Goupil/Comisia, C-352/98 P, Rec., p. I-5291), totuși Curtea nu s-ar fi pronunțat încă asupra problemei dacă particularitățile contenciosului funcției publice care decurg din articolul 270 TFUE, precum și din articolele 90 și 91 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene justifică o angajare a răspunderii extracontractuale a Uniunii subordonată în acest domeniu unor condiții speciale.

4 Asemenea împrejurări nu justifică reexaminarea propusă. Astfel, pe de o parte, nu este de competența Curții, în cadrul procedurii reexaminării, să se pronunțe asupra temeiniciei unei evoluții a jurisprudenței Tribunalului decise de acesta atunci când statuează în calitate de instanță de recurs. Pe de altă parte, împrejurarea că, în privința unei probleme de drept, Curtea nu s-a pronunțat încă nu poate fi suficientă, în sine, pentru a justifica o reexaminare în temeiul articolului 62 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în măsura în care, în prezent, este numai de competența Tribunalului Funcției Publice și a Tribunalului Uniunii Europene să dezvolte jurisprudența în materia funcției publice, Curtea fiind competentă numai pentru a evita ca deciziile Tribunalului să aducă atingere unității și coerenței dreptului Uniunii.

5 Or, în speță, examinarea Hotărârii Tribunalului Comisia/Petrilli, citată anterior, nu a dovedit existența unui risc serios de astfel de atingere.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera specială prevăzută la articolul 123b din Regulamentul de procedură) decide:

Nu este necesar să se reexamineze Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 16 decembrie 2010, Comisia/Petrilli (T-143/09 P).

Semnături